

399.

Stef modlitwy teho Krala Sosa-
phata. 2 Kron. 20, 12.

Wenn wir in höchsten Nöthen ic.

Dyž my w najwetschej nusy
šmy a nidže wostacž newjemy,
tež newidžimy pomogy, hacž sta-
ramy šo do nožy:

2. Da to našy jenicžki troscht
je, so prošemy njett schitžy cže
we meni Jesom Krystuša, twoj-
ho Šsyna, našcho šrijednika.

3. My našchej woczy šbjeha-
my a pola tebe pytamy schječ
našchich rječow woadacžje a
scheje schtrafy spusčezjenje.

4. Kaž ty to nadnje šlubisch
tym, kiž prošča šduchom poniž-
nym cže wmeni Jesom Krystu-
ša, kiž psched tobu naš fastupa.

5. Na to šo ktebi modlimy
a našchu nusu škoržimy, dokelž
šmy wtajkim hubenštwi a jara
wulkej strachosži.

6. Na našche rjechi neladaj,
nam schitke šnady woadawaj, štej,
Kneže, pschi naš we nusy a wu-
wedž naš schječ se štosžje.

7. So bychmy tebi šwutrobu
šo džaowali ša nadu, po two-
jim šłowi pošluschni cže ujetk
a wječnje kwalili.

400.

Ach Gott, thu' dich erbarmen ic.

Ach Božo! žyl šo šmilicž twoj-
ho Šsyna Krysta dla, schjem
ludjom nadu šilicž, tak, so šo
wobrocža, so by šo kojždy po-
šnal šam, Boh wješžje je prut

šwjasať nam, šym budže won
naš khostacž, so ničto nebdže
wostacž, kiž nebyrbjať jon do-
stacž.

2. Boh je naš dawno žadať
psches šwojich wotrocžkow, šchtu
pak je na to ladať, a cžjeť wot
rječow? Za prawa schtrafa na
naš dže, a tych šnadž wjazny bli-
sko je. Boh žyl naš šnady wo-
džicž, a nam dacž prawje kžo-
džicž, so nemože nam škodžicž.

3. My wulke džitny mamy, a
schitke šazpimy, my na nje ne-
ladamy, tak jara šlepi šmy, so
nesnajemy wjernosžje, kiž Bože
šłowo pokazje, so by šo nakasali,
tej nady požadali, a wrječachy
newostali.

4. Ach! hurle byto neje wot
šwjeta špocžatka, šam cžert šo
wheli šmjeje, so šłosž šo pschi-
šporja, lubosž a wjera šakha-
dža, gwałt, lešnosž, šschiwda
pschibera, ton možny kžudho
žere, tež jeha pot mu bere, tak
so šo moschen džere.

5. Schtu je, kiž šo dosž dži-
wa, tak šlje šwjat špocžina, won
žere, pije, špiewa a hordosž lubo-
ma. Boh to dljeje cžerpicž ne-
može, laš, so cže šud nepopane;
bdžesch hewať šastorcženy, štym
cžertam šacžišneny; o nebyť
narodženy!

6. Boh wješžje kwata kžuda,
to šwjetsi šworenje, won bdže
šo šjewicž ludu, kaž blyšk wtej
mrocžell, to newjerja cži beš-
božni, kiž praja wšwojej wu-
trobi: Wschindž nebudže tak ru-